

Forretningsordenen. Noget Afgjørelse kan ikke finde Sted i dette Møde af dette Forslag, men det vil i næste Møde blive Gjenstand for Afgjørelse.

Efter Dagsordenen foretages dernæst: Første Behandling af Forslag til Finantslov for Finantsaaret fra 1ste April 1859 til 31ste Marts 1860*.)

Bjerring. Efter al Rimelighed vil Landsthinget ikke have mere end omtrent 12 Dage tilbage inden Sessjonens Slutning. I dag er Finantsloven til 1ste Behandling her i Thinget. Naar man tager Hensyn til denne Omstændighed og følger den historiske Gang, som Landsthingets Behandling af Finantsloven har faaet i Aarenes Løb, forekommer det mig, at der vel kunde indeholdes Opfordring til at undersøge, om den Lov, som vi have betraadt, virkelig kan siges at stemme med Grundlovens Ord og Tante. I den første Sessjon blev der i Landsthinget nedsat et Udvalg i Finantsloven den 22de Mai, lidt over 5 Uger før Rigsdagens Slutning. I 2den Sessjon blev der ligeledes nedsat Udvalg i Landsthinget, den 10de Febr., næsten 5 Uger — 5 Uger mindre end 1 Dag — før Rigsdagens Slutning. I 3die Samling blev der atter nedsat Udvalg den 5te Febr., ligeledes 5 Uger før Sessjonens Slutning. I 4de Samling, der, som bekendt, var underkastet adskillige Oplosninger o. s. v., blev der ingen Finantslov vedtaget før efter Finantsaarets Begyndelse, og det skete da i Cholerasommeren med en ekstraordinær Hast, saa jeg skal ikke tage Hensyn til dette Aar. Derimod i 5te Samling lod det ret, som om Landsthinget vilde tage sin Revanche for det, det havde forsvemt i 4de Samling; der blev atter nedsat Udvalg den 19de Decbr. og Rigsdagen sluttedes den 24de Marts, der var altsaa fulde tre Maanedes mellem den Tid, da Udvalget blev nedsat, og Rigsdagens Slutning. Efter denne ualmindelig, grundige og indtrængende Behandling, som idetmindste Tiden gav Anledning til dengang, er det, at Omflaget begynder. I 6te Samling

nedfattes intet Udvalg af Landsthinget; Finantsforslaget kom til første Behandling den 17de Marts, altsaa 16 Dage før Rigsdagens Slutning den 2den April. I 7de Samling nedfattes heller ikke noget Udvalg; første Behandling var den 1ste Februar, altsaa 3 Uger før Rigsdagens Slutning. I 8de Samling blev der heller ikke nedsat Udvalg; første Behandling var den 6te Februar, altsaa 17 Dage før Rigsdagens Slutning. I 9de Samling, den sidste, var Sagen til første Behandling den 7de December, altsaa 15 Dage før Sessjonens Slutning. Vi begynde nu at gaae ned ad Bakke. Nu taar er første Behandling den 10de December, altsaa, hvis, som jeg antager, Rigsdagen i ethvert Tilfælde ikke vil være længere sammen end til den 22de, forløber der 12 Dage mellem første Behandling her og Rigsdagens Slutning. Hvis vi skulde blive ved paa denne Bane, troer jeg rigtignok, at Enhver vil indrømme mig, at Landsthingets Behandling af Finantsagen vil synke ned til en blot og bar Formalitet. Jeg troer nu ingenlunde, at det er den Stilling, som Grundloven har anvist Landsthinget med Hensyn til Finantsagens Behandling. Jeg veed meget vel, at f. Ex. i det engelske Overhuus er i Regelen Finantslovens Behandling en reen Formalitet; men en Ting er at ønske, at det var saaledes hos os som i det engelske Overhuus, et andet, om det virkelig stemmer overeens med Grundloven. Jeg kan godt begribe, at man meget gjerne vil følge det nævnte Exempel, hvis man overhovedet kunde stille Landsthinget i samme Stilling som det engelske Overhuus; det kunde jo i en vis Henseende have noget Tiltalende ved sig; men det gaaer ingenlunde an, naar man tager Hensyn til Grundlovens Ord saavelsom dens Tante. I Grundlovens § 52 staar, som bekendt, kun: „Finantslovsforslaget forelægges først i Folkethinget“; deraf følger i mine Tanker aldeles klart, at i alle andre Henseender skal Finantsloven behandles som ethvert andet Lovforslag. Nu er det allerede i og for sig noget ikke ganske ubetydeligt Privilegium for et Thing, at faae en Sag først til Behandling, især en Sag af den glennemgribende Betydning som Finantsloven, der adskiller sig derved fra alle

*) Lovforslaget findes i Anh. A, Sp. 745 ff.